

ся дослідження громадської думки щодо майбутніх реформ, результати яких мають істотний вплив на хід освітніх трансформацій.

Ключові слова: німецьке суспільство, готовність, реформи освіти.

Література

1. Lergetporer, Philipp, Katharina Werner, and Ludger Woessmann. 2017. Public Opinion on Education Policy in Germany. Munich: ifo Institute at the University of Munich. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://ftp.iza.org/dp10948.pdf>

ПРОГРАМА ЄС «ОСВІТА І НАВЧАННЯ 2020»: ЕВОЛЮЦІЯ ПРІОРИТЕТІВ В УМОВАХ ШВИДКОЗМІННИХ ВИКЛИКІВ СУЧАСНОСТІ

Олена Локшина, д.пед.н., проф.

*Інститут педагогіки НАПН України
м. Київ, Україна*

Метою дослідження є огляд стратегії ЄС у галузі освіти і навчання з виокремленням змін. Розкрито, що стратегічна програма співробітництва у сфері освіти і підготовки кадрів «Освіта і навчання 2020» позиціонується Брюсселем як інструмент розбудови знаннєвої економіки та соціальної злагоди. Затверджена у 2009 р., програма орієнтована на досягнення таких завдань: перетворення освіти впродовж життя та мобільності на реальність; підвищення якості та ефективності освіти і навчання; сприяння рівності, соціальній згоді та активному громадянству; оптимізація креативності та інновацій, включно з підприємництвом на усіх освітніх рівнях. Програмою визначено індикатори досягнень, серед яких: принаймні 95% дітей (від 4-х років до обов'язкового шкільного віку) повинні брати участь у перед шкільній підготовці; менш ніж 15% молоді 15-річного віку повинні демонструвати погані результати з читання, математики та природознавства; частка молоді 18–24 років, які зарано кидають навчання, повинна бути меншою, ніж 10%; принаймні 40% людей у віці 30–34 років повинні отримати певну форму вищої освіти; принаймні 15% дорослих повинні брати участь у навчанні протягом усього

життя; щонайменше 20% випускників вищої освіти та 6% 18–34-річних з початковою професійною кваліфікацією повинні якийсь час навчатися за кордоном; частка випускників, які отримали робоче місце (у віці 20–34 років з середньою освітою, які закінчили навчання 1–3 роки тому) повинна становити щонайменше 82% [1].

Виявлено, що з огляду на швидкозмінний контекст у 2015 р. Брюсселем було проведено моніторинг прогресу у досягненні окреслених завдань та виявлено існуючі проблеми: в ЄС, 22% 15-річних демонструють низькі результати з математики. Серед учнів з низьким соціально-економічним статусом ця цифра становить 36,6%. Крім того, 18% 15-річних європейців демонструють погані результати в читанні та 17% – з природознавства; частка молоді, яка кидає навчання в школі, становить 11,1%; досі близько 60% випускників шкіл є або безробітними або такими, які не охоплені навчанням, що збільшує ризик соціальної ізоляції та зменшує громадянську активність; лише 4,4% дорослих, які мають закінчену середню освіту, беруть участь у системі навчання дорослих.

Виходячи з цього ЄС запропонував оновлені пріоритети, які охоплюють: релевантні та високоякісні знання, навички та компетентності, набуті та розвинені в процесі навчання протягом життя з акцентом на результатах навчання для працевлаштування, інновацій, активного громадянства та благополуччя; інклюзивна освіта, рівність, справедливість, недискримінація та заохочення набуття громадянської компетентності; відкрита та інноваційна освіта і навчання в контексті цифрової епохи; потужна підтримка вчителів, керівників шкіл та інших педагогічних працівників; прозорість та визнання навичок та кваліфікацій для полегшення навчання та мобільності робочої сили; стабільні інвестиції, якість та ефективність систем освіти та навчання [2].

Зроблено висновок, що стратегія ЄС у галузі освіти і навчання є відкритою для змін. Виявлено, що з метою протидії глобалізаційним викликам ЄС збагатив пріоритети, які на сучасному етапі характеризуються посиленням акценту на розбудову освіти протягом життя, зв'язку освіти і ринку праці шляхом інтенсифікації результатів навчання запитами економіки та визнання навичок і кваліфікацій, підтримкою інновацій цифрової епохи.

Ключові слова: програма «Освіта і навчання 2020», глобалізація, еволюція, ЄС.

Література

1. Council conclusions of 12 May 2009 on a strategic framework for European cooperation in education and training ('ET 2020') [Electronic resource]. Mode of access: — file:///D:/Google%20Downloads/education_benchmarks_2020.pdf (viewed on May 13, 2018).
2. 2015 Joint Report of the Council and the Commission on the implementation of the strategic framework for European cooperation in education and training (ET 2020) — New priorities for European cooperation in education and training [Electronic resource]. Mode of access: — [http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52015XG1215\(02\)&from=EN](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52015XG1215(02)&from=EN) (viewed on May 13, 2018).

ОСВІТНЯ ПОЛІТИКА США У ХХІ СТОЛІТТІ

Ілона Маріуц, к.пед.н.

*Інститут педагогіки НАПН України
м. Київ, Україна*

Досліджено освітню політику США у ХХІ столітті та виявлено дві основні проблеми: вибір школи та успішність в навчанні. Батьки потребують більше альтернатив та активної участі у виборі шкіл, які, на їхню думку, забезпечать кращу освіту для своїх дітей. Реформаторські групи, федеральні та державні урядові установи дискутують з приводу стандартів освіти та чи можуть вони існувати або повинні бути загальні стандарти для всієї загальноосвітньої підготовки та навчальних досягнень.

У 2001 році Конгрес Сполучених Штатів прийняв Закон «Жодної невстигаючої дитини» (No Child Left Behind Act — NCLB, підписаний Дж. Бушом у 2002), який запровадив реформу освіти на основі філософії встановлення високих стандартів та визначення завдань для шкіл, що покращить індивідуальні результати для учнів державних шкіл. Закон вимагав від штатів розробки стандартизованих випробувань та оцінювання усіх учнів у визначених класах для отримання фінансування на федеральному рівні. Кожний окремий штат відповідає за розробку власних стандартів.

24 червня 2009 року президент США Барак Обама та секретар з питань освіти Арне Дункан оголосили конкурс на грантовий фонд, назва-